

- f) leczenia i dostarczania środków leczniczych w wypadkach, przewidzianych niniejszym rozporządzeniem,
- g) zaopatrzenia w środki odkażające przy pryszczycy oraz przeprowadzania w okręgu zapowietrzonym odkażania przy pomocy aparatów specjalnych.”;
- 14) w art. 93 ust. (1) otrzymuje brzmienie:
„(1) Gminy ponoszą koszty stosowania ogólnych środków ochronnych i nadzoru w obrębie gminy, usuwania i niszczenia zwłok i odpadków w sposób, zapobiegający niebezpieczeństwu rozszerzenia zarazy, jako też koszty utrzymania grzebowisk.”;
- 15) w art. 93 w ust. (2) lit. f) otrzymuje brzmienie:
„f) ustawianie kordonu cywilnego przy księgosuszu oraz strzeżenie przez osoby cywilne przy pryszczycy.”;
- 16) art. 97 otrzymuje brzmienie:
„Art. 97. (1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustala w drodze rozporządzeń:
1) wysokość wynagrodzenia ocenicieli,
2) wysokość opłat za badanie zwierząt na granicy oraz przepędzanych, przewożonych i przenoszonych z jednej miejscowości do drugiej,
3) najwyższe normy opłat za świadectwa miejsca pochodzenia oraz za znakowanie zwierząt w związku z wydawaniem tych świadectw.
(2) Nadto Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może wprowadzać opłaty i ustalać ich wysokość za nadzór weterynaryjny nad przedsiębiorstwami i urządzeniami, określonymi w art. 17 ust. (1) lit. e) i f) oraz w art. 18 i 19.
(3) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustali przeznaczenie opłat, przewidzianych w ust. (1) i (2), sposób ich pobierania oraz sposób wynagrodzenia lekarzy weterynaryjnych za niektóre czynności nadzoru, określone w ust. (1) i (2).”;
- 17) art. 98, 101—108 zastępuje się artykułami w brzmieniu następującym:

„Art. 98. Kto wykracza przeciw przepisom art. 18, 20, 21, 31 ust. 2, 37, 38, 40 ust. 2, 40b, lit. d), 42—48, 50, 51, 53, 54, 55 ust. 1, 56 ust. 3, 57, 58 ust. 1, 59, 62, 63 ust. 1, 64, 65 ust. 1, 68, 69 ust. 3, 72 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, albo kto narusza rozporządzenia lub zarządzenia, wydane na jego podstawie

— podlega w trybie administracyjnym karze aresztu do miesiąca i grzywny do 1.000 złotych, albo jednej z tych kar.

Art. 99. (1) Kto wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia lub rozporządzeń, wydanych na jego podstawie, sprowadza z zagranicy zwierzęta żywe lub zwłoki, wytwory zwierzęce, surowice, szczepionki, preparaty do rozpoznawania zaraźliwych chorób zwierzęcych albo inne przedmioty, mogące być rozsadnikami zarazy

— podlega w trybie administracyjnym karze aresztu do sześciu tygodni i grzywnie do 1.500 złotych, albo jednej z tych kar.

(2) Przedmioty, wymienione w ust. (1), ulegają przepadkowi, choćby nie były własnością sprawcy.”

Art. 2. Upoważnia się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
w z. Prezesa Rady Ministrów: *W. Grabowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

246

OBWIESZCZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 12 marca 1938 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. o państwowych zakładach chowu koni i o dostarczaniu ogierów dla hodowli.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 29 marca 1937 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. o państwowych zakładach chowu koni i o premiowaniu ogierów (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 191) ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. o państwowych zakładach chowu koni i o premiowaniu ogierów (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 435) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych ustawą z dnia 29 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 191) oraz wynikających

z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. o ustanowieniu urzędu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 480) i z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1932 r. w sprawie zniesienia powiatu konstantynowskiego w województwie lubelskim (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 33).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

Załącznik do obw. Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12 marca 1938 r. (poz. 246).

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 17 maja 1927 r.

o państwowych zakładach chowu koni i o dostarczaniu ogierów dla hodowli.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1.

Państwo dążyć będzie do zapewnienia niezbędnej dla hodowli koni ilości odpowiednich ogierów rozplodowych przez:

- a) utrzymywanie państwowych zakładów chowu koni, a mianowicie państwowych stad ogierów i państwowych stadni koni (art. art. 2—12);
- b) używanie do hodowli ogierów na podstawie umów, zawieranych z właścicielami.

Państwowe zakłady chowu koni.

Art. 2.

(1) W państwowych stadach ogierów będą utrzymywane ogiery rozplodowe o wysokiej wartości hodowlanej, przeznaczone:

- a) do płodzenia koni odpowiednich do hodowli;
- b) do płodzenia koni o specjalnym przeznaczeniu, przede wszystkim zaś odpowiadających potrzebom armii.

(2) Ogólna ilość ogierów rozplodowych w państwowych stadach nie może być mniejsza od 1300 i nie może przekraczać 1800.

Art. 3.

(1) Odchowywanie klaczy z ogierami ze stad państwowych odbywać się będzie w siedzibach tych stad oraz na stacjach rozplodowych, urządzanych poza siedzibami stad; nadto ogiery te mogą być do odchowywania z klaczami oddawane w najem.

(2) Zasady organizacji i działania stacyj rozplodowych, jak również warunki oddawania w najem określa Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

(3) Zasady rozdziału ogierów ze stad państwowych pomiędzy wymienione w ustępie pierwszym niniejszego artykułu miejsca odchowywania określa Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

Art. 4.

(1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojsko-

wych może przenosić istniejące państwowe stada ogierów:

- w Bogusławicach, w powiecie piotrkowskim,
- w Drogomyślu, w powiecie cieszyńskim,
- w Gnieźnie, w powiecie gnieźnieńskim,
- w Janowie, w powiecie białskim,
- w Łacku, w powiecie gostyńskim,
- w Sądowej Wiszni, w powiecie mościskim,
- w Sierakowie, w powiecie międzychodz-
- kim,
- w Starogardzie, w powiecie starogardz-
- kim, —

do innej miejscowości, a także ustanawiać i przenosić nowe państwowe stada ogierów z tym ograniczeniem, że ogólna ich ilość nie może przekraczać dziesięciu.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określać będzie okręgi działania państwowych stad ogierów.

Art. 5.

(1) W państwowych stadninach koni będą utrzymywane klacze zarodowe o wysokiej wartości hodowlanej, źrebięta, stanowiące przychówek stadniny, oraz ogiery rozplodowe dla potrzeb stadniny.

(2) Ogólna ilość klaczy zarodowych w państwowych stadninach koni nie może być mniejsza od 120 i nie może przekraczać 300.

Art. 6.

Hodowla koni w państwowych stadninach ma na celu:

- a) dostarczanie ogierów państwowym stadom;
- b) szczególne popieranie chowu niektórych ras i gatunków koni;
- c) propagowanie udoskonalonych metod hodowlanych przez stosowanie tych metod oraz stwierdzanie ich wyników;
- d) przedsięwzięcie prób i doświadczeń hodowlanych.

Art. 7.

Ogiery rozplodowe państwowych stadnin koni mogą być odchowywane z doprowadzanymi, nie należącymi do stadnin, klaczami, które w tym celu mogą być przyjmowane do państwowych stadnin koni na warunkach ustanowionych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 8.

(1) Ustanawia się państwowe stadniny koni: w Kozienicach, w powiecie kozienickim, w Janowie, w powiecie białskim.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych może przenosić państwowe stadniny koni z jednej miejscowości do drugiej, a także ustanawiać i przenosić nowe państwowe stadniny koni.

Art. 9.

Warunki odchowywania ogierów rozplodowych państwowych zakładów chowu koni

z klaczami oraz wysokość opłat, pobieranych za odchowanie tych ogierów z klaczami, nie należącymi do państwowych zakładów chowu koni, określa Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 10.

(1) Na prowadzenie państwowych zakładów chowu koni przeznaczają się następujące nieruchomości państwowe o obszarze, jaki nieruchomości te mają w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia:

Białka z folwarkiem Siennica Królewska oraz łąkami z b. donacji Łopiennik Ruski i Krasnystaw vel Rońsk w powiecie krasnostawskim;

Bogusławice z folwarkami Krzykowiec i Wiaderno w powiecie piotrkowskim;

Janów, w powiecie białskim;

Kozienice, w powiecie kozienickim;

Łąck i Góry, w powiecie gostynińskim;

Mirów, w powiecie radomskim;

Pruchna z folwarkami Dębina, Drogomyśl i Ochaby-Spalenisko, w powiecie bielskim i cieszyńskim;

Racot z folwarkiem Darnowo, w powiecie kosciańskim;

Samborzec, w powiecie sandomierskim;

Sieraków, w powiecie międzychodzkiem.

(2) W razie utworzenia nowych państwowych zakładów chowu koni (art. 4 i 8) lub przeniesienia istniejących z jednej miejscowości do drugiej, Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może przeznaczyć na prowadzenie tych zakładów w zamian wyżej wyszczególnionych nieruchomości obszary z innych nieruchomości państwowych z uwzględnieniem postanowień o wykonaniu reformy rolnej.

Art. 11.

(1) Zasady zarządzania nieruchomościami, przeznaczonymi na prowadzenie państwowych zakładów chowu koni, określa Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

(2) Dochody z nieruchomości państwowych, przeznaczonych na prowadzenie państwowych zakładów chowu koni, przeznaczają się na akcję podniesienia hodowli koni; docho-

dami tymi rozporządza Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 12.

Państwowe zakłady chowu koni podlegają bezpośrednio Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Umowy z właścicielami ogierów.

Art. 13.

(1) Z właścicielami ogierów, wyróżniających się dodatnio pod względem hodowlanym, Państwo będzie zawierało umowy zobowiązujące tych właścicieli do pokrywania ogierami cudzych klaczy za wynagrodzeniem i na warunkach, określonych w umowach. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych będzie ustalał zasady umów powyższych, w szczególności ustali także tryb postępowania przy zawieraniu umów i nadzór nad ich wykonaniem.

(2) Ilość ogierów, objętych umowami określonymi w ust. (1), powinna być nie mniejsza od połowy ogólnej liczby ogierów państwowych zakładów chowu koni.

Art. 14, 15 i 16 skreślone.

Przepisy końcowe.

Art. 17.

Wydatki na zakładanie i utrzymanie państwowych zakładów chowu koni oraz na wynagradzanie właścicieli ogierów za świadczenia, wynikające z umów, określonych w art. 13, będą pokrywane z ogólnych dochodów Państwa.

Art. 18.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 19.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.